

ת"פ 13977/12/13 - מדינת ישראל נגד מחמד אלקורעאן, א. מגדלי סאמר בנין והשקעות בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 13977-12-13 מדינת ישראל נ' אלקורעאן ואח'
בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עוה"ד עמיחי מרקס
מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

המאשימה

נגד

1. מחמד אלקורעאן

2. א. מגדלי סאמר בנין והשקעות בע"מ
שניהם באמצעות עוה"ד איימן חטיב

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום

הנאשם שלפניי היה במהלך השנים 2007-2008 בעליה של חב' "מגדלי סאמר בנין והשקעות" (נאשמת 2) וכן מנהלה הפעיל.

הנאשמת 2 הינה חב' העוסקת בבנייה.

על פי החוק החברה ומנהלה הפעיל היו מחויבים בהגשת דיווחים לרשויות המס על הכנסותיהם והוצאותיהם, ובתשלום מס על פי דיווחים אלו.

מעבר לכך, במהלך תקופה זו, היו הנאשמים חייבים בניהול ספרים בהתאם להוראות פקודת מס הכנסה (נוסח חדש),

התשכ"א-1961 וכן חייבים היו בהגשת דין וחשבון שנתי לפקיד השומה.

כפי שיפורט להלן, קיבל הנאשם 1 חשבוניות מגורמים שונים בלא שבוצעה עבורן העבודה שבשלה הוצאו החשבוניות ובלא ששילם את אותם הכספים אשר כביכול הוציא למטרה זו.

את כל אלו עשה הנאשם על מנת להגדיל שלא כדין את רישום ההוצאות העסקיות המשויות לנאשמת 2.

הסכום הכולל של החשבוניות הפיקטיביות אשר אותן קיבל הנאשם בתקופה הרלוונטית לכתב האישום עמד על 2,311,586 ₪.

כתב האישום מפרט כי בשנת 2007 קיבל הנאשם 26 חשבוניות פיקטיביות אשר סכומן הכולל עמד על 1,343,006 ₪ ואשר מקורן ב-2 חברות שונות (**חב' רז סל מערכות בע"מ** - להלן "רז סל", חב' **א.י.א. רנקו** - להלן "רנקו").

בשנת 2008 קיבל הנאשם 16 חשבוניות שסכומן הכולל הוא 968,580 ₪ שמקורן בחברת רז סל מערכות בע"מ **וחב' נערן בניין והשקעות** (להלן: "נערן").

כמו כן לא הגישו הנאשמים במועד דוח על הכנסותיהם במהלך השנים 2007, 2009, וכל זאת בעת שנאשם 1 היה המנהל הפעיל בנאשמת 2.

נוכח כל אלו, הואשמו הנאשמים בשתי עבירות של מסירת אימרות או תרשומות כוזבות בדוח, שני אישומים של פנקסי חשבוניות כוזבים ושני אישומים נוספים של מרמה, עורמה ותחבולה וכן אישום נוסף של אי הגשת דוח במועד ואחריות המנהלים הכרוכה בו (לנאשם 1 בלבד).

תשובת הנאשמים

הנאשם בתשובתו לאישום כפר במיוחס לו באמצעות ב"כ דאז, **עו"ד חאלד חביבאללה**, וטען כי לא הגיש את הדוחות הרלוונטיים בשנים 2007-2009, וזאת נוכח חוות דעת אשר קיבל מרואה החשבון שלו לפיה לא נותר ולא יותר חוב כלפי רשויות המס. באשר לחשבוניות הפיקטיביות, טען הנאשם כי אכן מדובר בחשבוניות, אולם הן אינן פיקטיביות מאחר שהנאשם אשר עסק בבניין, העסיק קבלני משנה, אשר העסיקו עובדים באתרים בהם הועסק, ומשום כך החשבוניות שניתנו בידיו משקפות עסקאות אמיתיות.

בשלב מאוחר יותר, הוחלף היצוג והנאשם יוצג על ידי **עו"ד אהוד איתן חטיב** אשר המשיך בקו ההגנה אשר הותווה על ידי עו"ד חביבאללה.

בדין אשר התקיים ביום 28.6.18, הרחיב ב"כ הנאשם את הגנתו וטען כי הנאשם בדק אישורי ניהול ספרים של כל החב' איתן עבד, הוסיף ובדק את כשרותם של ניכויי המס במקור ושילש את בדיקתו כאשר נועץ ברואה החשבון שלו אשר אישר כי ניתן לעבוד עם החב' הרלוונטיות, ומשום כך לטעמו, מדובר בתיק אזרחי אשר בו מחדלים וחבות מס ולא בתיק פלילי, על כל המשתמע מכך (פרוטוקול הדיון מיום 28.6.18 עמוד 34 שורות 24-31).

ראיות המאשימה - עדי התביעה

שלוש חברות, אם כן, מעורבות בתיק דנן, ושלושתן הנפיקו חשבוניות אשר נוכו על ידי הנאשם, והן - רז סל, רנקו ונערן. המאשימה בפרשת התביעה, העידה מספר עדים אשר אמורים היו לשפוך אור על התנהלות זו, כל אחד לפי חלקו, והכל כפי שיפורט להלן.

עלי ג'ראדא

ראשית, העיד בפני **מר עלי ג'ראדא** אשר מופיע בכתב האישום כמנהלה של חב' א.י.א. רנקו והכרוכה באישום המשווין לשנת 2007. מר ג'ראדא הציג עצמו כמי שעובד בשופרסל בסידור ירקות במשך עשר שנים ואינו מבין דבר בעסקי בניין. לדבריו לא היו חברות כאלו או אחרות בבעלותו והוא אינו יודע קרוא וכתוב. עוד הוא הכחיש בתוקף כי שמו רשום על החשבוניות אשר נתפסו, וחשוב מכך - לא זיהה את הנאשם כמי שעבד עימו (פרוטוקול הדיון, עמוד 37 שורה 13, עמוד 38 שורה 23).

עד זה אף לא זיהה את החשבוניות אשר הוגשו לעיונו באולם בית המשפט ובהן שמו ושם חב' רנקו, אך ציין בחקירתו הנגדית כי מעולם לא סיפק פועלים לנאשם או לאדם אחר, לא באזור אשקלון ולא באזור אחר מאזורי הארץ בהם עבד הנאשם (פרוטוקול הדיון עמוד 43 שורות 30-32).

לעד הוצגה תמונה, אשר לטעמו של הנאשם מתארת את השניים יחד באתר בנייה באשקלון, אולם העד לא זיהה את עצמו בתמונה זו (עמוד 44 שורות 6-13).

כשנשאל עד זה, תיאורטית, האם יתכן כי מאן דהוא הציע לו לפתוח חברה, להירשם כבעליה, ולקחת חלק במרמה של שלטונות המס, השיב עד זה בשלילה מוחלטת וחזר והכחיש כי הוא מכיר את הנאשם או כי הוא סיפק לו פועלים (פרוטוקול הדיון, עמוד 46 שורות 8-20).

לעד הוצגו חתימתו על מסמכי חב' רנקו (ת/1, חשבוניות מחברה זו אשר הוגשו לפירעון על ידי הנאשם (ת/2), טופס העברת מניות מחב' רנקו מיום 27.7.07 וחשבוניות הקשורות בכך (ת/3 ות/4) וכן רישום פלילי וגזר דין המשוויכים לו ואשר הוצגו וסומנו ת/5, אך כאמור הוא עמד בסירובו לאשר כי ניהל אי פעם פרויקט בתחום הבנייה.

חאלד תמימי

העד הבא אשר העיד בפני הוא מר חאלד תמימי, הקשור לחב' נערן.

עד זה טען כי הינו עצמאי בתחום הבניין מזה שנים רבות וציין כי החליט בשלב כלשהו "להיות קבלן, לעשות כסף" (עמוד 48 שורה 10) ופנה לרואה חשבון חירבאווי על מנת שייסיע לו בכך.

בחקירתו הראשית ציין עד זה כי במסגרת עסקיו יצר קשר עם אדם בשם **איברהים שוואהין** ויחד עימו החליטו "למכור **חשבוניות פיקטיביות**" (עמוד 49 שורות 14-17).

שם החברה אותה הקימו השניים היה "נערן", ובסופו של יום נתפס עד זה, ולדבריו נשפט לעונש מאסר בן 11 חודשים בגין מעשים אלו (יחד עם ענישה נלווית וצופת פני עתיד). כמו כן, נחקר עד זה במע"מ ושם, לדבריו, ביקשו ממנו החוקרים "להגיד דברים שאני לא עשיתי בשביל להפיל אנשים וזה מה שקרה איתי...יש דברים שלא אמרתי שהם רשמו אותם ויש דברים שכן אמרתי... לפתוח על אנשים" (עמוד 50 שורות 13-28).

עד זה הוסיף וטען כי הנאשם מוכר לו ואף הוא הלך איתו יחד לבנק בעבר, שם היו השניים פורטים המחאות והכסף היה ניתן לעד על מנת שישלם באמצעותו לפועלים. מעבר לכך, טען כי לא הספיק לעבור עבירות רבות בתחום זה, ובלשונו - "אני לא עבדתי הרבה זמן בחשבוניות פיקטיביות, נתפסתי מהר..." (עמוד 52 שורות 6-8).

כשהטיח בפניו ב"כ המאשימה בחקירתו הראשית כי הודה בפניהם של חוקרי מע"מ כי מכר חשבוניות פיקטיביות לחב' "מגדלי סאמר" ולחב' נוספת, חלק עליו העד וטען כי דווקא שתי חברות האלה "אמרתי שאני עבדתי איתן", אך יתכן שדבריו לא הובנו בשל קשיי שפה - "אולי גם בזמנו לא הייתי יודע עברית כמו שעכשיו. יכול להיות שלא הבנתי מה השאלה. יכול להיות שהם כתבו את זה סתם. אני לא אמרתי דברים כאלה. אמרתי דווקא שתי החברות האלה שאני עבדתי איתן...עבדתי בערד. כן למוחמד עבדתי שם. "מגדלי סאמר" (עמוד 53 שורות 12-32 וכן עמוד 62 שורות 12-23).

העד ציין כי היה אותה תקופה בן 21 שנים וכשהוצגו בפניו חשבוניות הכתובות על שם חב' "מגדלי סאמר" (נאשמת 2), ציין כי אכן הוציא חשבוניות אלו, והן היו עבור שכר פועלים, אך הוא אינו זוכר היום את שמות הפועלים.

העד חזר וציין כי במספר הזדמנויות היו נוהג ללכת עם הנאשם לצ'ינג' או לבנק, הנאשם היה מביא עימו המחאות אשר השניים היו פורטים, והעד היה מקבל עמלה מסויימת עבור פעילותו זו (עמוד 56 שורה 16 ועד עמוד 57 שורה 7).

כשהוצגה בפניו שאלה לפיה בחקירתו ברשות המיסים סיפר כי אירוע זה של פריטת השיקים אירע כשש או שבע פעמים, ציין כי אינו זוכר את מספרם המדויק של אירועים אלו.

בחקירתו הנגדית ציין עד זה כי סיפק פועלים לנאשם 1, ולדבריו - "הוא ביקש ממני פועלים ואני סיפקתי לו", ועל כן החשבוניות אשר הוציא מחב' נערן לחב' מגדלי סאמר שיקפו עבודה אמיתית והספקת פועלים של ממש (עמוד 65 שורה 10 ועד עמוד 66 שורה 20 וכן עמוד 69 שורות 1-8).

יש לציין כי עד זה הורשע בעבירות הקשורות לחשבוניות פיקטיביות כלפי נאשמת 2, ומשהוטחה בו אמירה זו והוצגה בפניו הכרעת הדין אשר ניתנה על ידי כב' השופט ד"ר א. גורדון יחד עם כתב האישום המתוקן (ת/6), ציין העד כי אינו זוכר שאמר דברים אלו או שהודה בעבירות אלו, אך הוא מודע לכך כי ריצה עונש של 11 חודשי מאסר במסגרתו של תיק זה (ת.פ. 32506-12-11) וחזר וציין כי לא היה "מודה על הזיוף של החברות" (עמוד 70 שורה 1 עד עמוד 71 שורה 15).

כאן המקום לציין כי שלוש הודעותיו של חאלד תמימי בפני חוקרי מע"מ הוגשו לעיוני במסגרת סעיף 10 א' לפקודת הראיות, תוך שהמאשימה מבקשת להעדיף את גרסתו כפי שניתנה מול חוקרי מע"מ. הודעות אלו סומנו **ת/13-ת/15** ומקורן במועדים 23.7.08, 24.7.08 ו-31.7.08, בהתאמה.

בת/13, מציין העד כי הקים, למעשה, מפעל לחשבוניות פיקטיביות יחד עם אדם נוסף ששמו חאג' חלאל, אשר היה מנחה אותו לכתוב חשבוניות לנמענים מסוימים, והוא היה עושה כן ולעיתים חשבוניות אלו היו נפרעות והכסף שהגיע תמורתן היה מחולק בין הצדדים (שורות 21-36).

עוד מציין עד זה כי חב' מגדלי סאמר בבעלותו של אדם בשם מוחמד עודה אף היא "זכתה" לקבל חשבוניות פיקטיביות מידי, והוא היה הולך יחד עם בעלי החברה לבנק ופורט עימו יחד את השיק, (עמוד 3 שורות 12-33 וכן עמוד 4 שורות 12-16 וכן עמוד 7 שורות 21-22 ועמוד 8 שורות 17-23).

במסגרת **ת/14**, חוזר הנאשם ומפרט את עבודתו מול נאשמת 2, אך שם הוא מציין כי לא הנפיק חשבוניות לטובת חברה זו אלא רק "הלכתי איתם לבנק לפרוט שיקים שנרשמו לחב' נערן... שש - שבע פעמים בערך" (עמוד 4 שורות 1-7).

בחקירתו האחרונה, **ת/15** ציין העד תמימי כי נהג ללכת לבנק יחד עם "מוחמד קורען" בעליה של חב' מגדלי סאמר, לדבריו, אך הוא מכחיש את כתיבת החשבוניות ומציין כי "אני לא מזהה את כתב היד על החשבוניות והקבלות, זה לא כתב היד שלי. לא אני רשמתי אותן, אני רואה את החשבוניות והקבלות עכשיו בפעם הראשונה. אני לא יודע מי כתב את החשבוניות והקבלות האלה, אני כבר אמרתי לך בחקירה הקודמת שאני לא רשמתי כלום למגדלי סאמר" (עמוד 2 שורות 11-21), אך עם זאת ציין עד זה כי מעולם לא סיפק פועלים לנאשמת 2 או לנאשם אשר עמד בראשה וכן לא כתב מסמכים הקשורים אליהם (עמוד 3 שורות 16-23 וכן עמוד 4 שורה 38 עד עמוד 5 שורה 3). בסופה של חקירה זו נערכה הפסקת עישון ובסיומה נזכר עד זה כי היה אצל עו"ד בעיר באר שבע ושם חתם על "הסכם עם מגדלי סאמר. מוחמד קורען לקח אותי, אני פרטתי לו שיק והוא לקח אותי לעו"ד לחתום על הדפים" (עמוד 6 שורות 13-17).

בני גבעתי

העד הבא אשר העיד בפניי הוא **מר בני גבעתי**.

עד זה היה בעליו של עסק לפריטת המחאות אשר נקרא "באג אחזקות בע"מ".

במהלך עסקיו קיבל עד זה המחאה לפריטה מהנאשם. המחאה זו הייתה משוכה על סך של 19,000 ₪, אך בשל טעות נדמה היה לו כאילו היה מדובר ב- 49,000 ₪ והוא נתן בידיו של הנאשם סכום זה במזומן.

מיד כשגילה את טעותו, פנה לנאשם וביקש כי יחזיר לו את יתרת הסכום, אולם הוא לא עשה כך עד היום (עמוד 72 לפרוטוקול שורות 22-31).

עד זה הסביר כי אנשים שונים אשר עוסקים בבנייה הגיעו אליו לפרוט שיקים מאחר והיו זקוקים לכסף מזומן והשיק שהיה בידם, היה דחוי, ומשום כך, העדיפו לפרטו אך בניכוי העמלה מאחר ו"הפועלים רוצים כל יום כסף או כל סוף שבוע, הם צריכים כסף..." (עמוד 74 שורות 20-26).

עוד ציין העד כי השיק נשוא עדותו היה משוך על שם חב' "מגדלי סאמר".

פייאד מחמיד

עד זה הינו רואה חשבון, אולם בזמנים הנקובים בכתב האישום, היה הוא מנהל חשבונות.

העד פרס בעדותו את ההדרכה אשר היה מעניק לכל הבאים בשערי משרדו והסביר כיצד הנחה אותם לבדוק את הגופים העסקיים מולם היו עובדים, וזאת על מנת שלא תצא תקלה מתחת ידם (עמודים 78-82).

העד דיוק ואמר כי עסק בהנהלת חשבונות רק בעניינה של חב' "מגדלי סאמר" אך לא בעניין חב' רז סל או נערן.

בסיום חקירתו הנגדית ציין עד זה כי הוא בטוח לחלוטין שהנאשם השתמש בשירותיהם של קבלני משנה נוכח היקף עסקיו אשר לא הותירו בידיו אפשרות לנכות את הוצאותיו ללא שימוש בקבלני משנה (עמוד 84 שורות 1-10).

חליל אבו עסב

עד נוסף מטעמה של המאשימה הינו **חליל אבו עסאב**.

העד ציין בתחילת עדותו כי בזמנו, היו רשומות על שמו שלוש חברות, אך הוא אינו זוכר בדיוק את שמותיהן (דיון מיום 30.1.19 עמוד 30,35, שורות 4-10).

העד ציין כי חתימותיו זויפו, אך מודה כי קיבל כסף עבור הצגת שמו כבעל חברות אלו (עמוד 36 שורות 3-25), אך בתשובה מאוחרת יותר, בהמשך חקירתו, הוא הדגיש כי שכרו עמד על 5,000-6,000 ₪ לחודש (עמוד 37 שורה 15).

כשהוצגה בפניו חקירתו ברשות המסים ציין העד כי אינו קורא עברית ונזכר כי חקירתו התמשכה לאורך 10 ימים והוא לא הבין את החקירה ומהלכה מאחר ו"שישים אחוז אני מבין עברית" (עמוד 39 שורות 10-21).

בהמשך נזכר העד כי הועמד לדין בגין עבירות אלו ואף הורשע ונענש אך ציין כי מעולם לא העסיק פועלים שעבדו עבורו ו"כל זה כאילו דאוונינים, כאילו בד"כ לא היו...כאילו בפועל לא היו" (עמוד 40 שורות 22-28) ועוד הבהיר כי מעולם לא היה מעורב בעסקים עם הנאשם שבפניו, אך בהמשך הבהיר כי תפקידו של הנאשם היה "רק הוא הולך למשורן שיקים וזהו..." (עמוד 42 שורות 4-17).

בהמשך החקירה הוצגו בפניו מסמכים וחשבוניות עליהם מתנוססת חתימתו, אך הוא טען כי מדובר בחתימה מזויפת (עמוד 44 שורות 14-25).

בחקירתו הנגדית חזר העד והבהיר כי הוא אינו קורא עברית וציין כי חקירתו ברשויות המס ארכה כעשרה ימים, משום כך הוא אינו זוכר מה נאמר, ואף בעת שהוצג בפניו משפט מהודעתו בפני חוקרי רשות המסים העוסק ב"חשבוניות פיקטיביות", הוא לא זכר כי כך היה, אך בהמשך ציין כי אומנם ידע שנמכרות חשבוניות פיקטיביות, אך לא ראה זאת בעיניו, אלא שמע משותפו למיזם, איברהים שווהין (עמוד 50 שורות 1-5).

בעניינו של שווהין ציין עד זה כי "יש הרבה עבודות עם אברהים שווהין, לא הכרתי ולא ידעתי. גם אני בטוח שיש מישהו שהוא זיף את התעודות זהות שלי...הוא היה כאילו מתחזה בן אדם שהיה מתחזה..." (עמוד 51 שורות 7-12).

בהמשך חקירתו ציין כי הודרך לומר בבית משפט ש"נתתי לאיברהים שווהין חשבוניות..." אך עם זאת לא זיהה את הנאשם (עמוד 52 שורות 17-29 וכן עמוד 54 שורות 8-13).

בחקירתו החוזרת הגדיר עד זה את תפקידו במיזם הפלילי וציין כי "התפקיד שלי הייתי הולך נותן להם חשבונית ומקבל שיק...אין לי מושג מה הייתה הכוונה שלהם, מה היו חושבים, אין לי מושג..." אך עם זאת נזכר כי פעם אחת הגיע לנתיבות לצורכי עבודה אך מדובר היה בעניין חד פעמי שלא חזר על עצמו (עמוד 55 שורות 2-16).

בתום עדותו הוגשו וסומנו חשבוניות המיוחסות לחב' רז סל (8/ת) וכן תצהירים אשר הוצהרו על ידו ותוכנם יפורט בהמשך (9/ת א') ו-(9/ת ב').

ראיות המאשימה

המאשימה הגישה לעיוני תיק מוצגים מוסכם, ובו שלוש הודעות אשר נגבו מן הנאשם וסומנו ת/10-12 ושלוש הודעות שנגבו מע"ת 11, מר חאלד תמימי וסומנו ת/13-15.

בהודעתו הראשונה של הנאשם מיום 30.7.08, מציין הנאשם את קבלתו המשנה איתם נהג לעבוד והם, טארק עליאן, עלי ג'ארדת, חליל אבו עאסם, עאסם תמימי וחאלד תמימי (שורות 22-26).

בהמשך הודעתו זו, מציין הנאשם כי הורה לרואה החשבון שלו לבדוק את עניינו של חאלד תמימי ולעמוד על טיבו, וכך הוא עשה. נוכח תוצאותיה החיוביות של הבדיקה, עבדו השניים באתר בנייה באשקלון כאשר "**חאלד תמימי בנה שלד והיה מביא פועלים מחברון**" (עמוד 4 שורות 25-33).

עם זאת, מציין הנאשם כי חאלד היה מגיע לאתרי הבנייה רק "**פעמיים או שלוש בשבוע**", משכך, חש הנאשם כי העניין אינו תקין, ובדבריו שלו - "**אני הרחתי ריח לא בסדר, אני הרגשתי שחאלד תמימי לא רציני**" (עמוד 5 שורות 16-22).

בסוף עדות זו, מציין הנאשם ומדגיש כי בוצעה עבודה בפועל תמורת החשבוניות והוא מכחיש בכל תוקף כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות (עמוד 6 שורות 29-36 וכן עמוד 10 שורות 18-38).

בחקירתו השנייה (ת/11) מיום 10.2.10, מציין הנאשם כי חליל אבו עסאב חתם על הסכם עבודה איתו, סיפק לו עובדים ועבד עימו וכל טענה אחרת - בשקר נעוץ יסודה (שורות 5-13).

טענה דומה אף טען הנאשם בעניינו של עלי ג'ארדט ואף כינה אותו "**שקרן**" (שורות 43-55).

חקירתו השלישית של הנאשם, מיום 23.2.10, החלה אף היא בהצהרה דומה לפיה "**כל אחד מקבלני המשנה שלי יכול לומר מה שבא לו, אני בבית משפט מוכיח שהם עבדו וקיבלו מה שמגיע להם...**" (שורות 15-20 וכן שורה 39).

כך, הוגשו גם חקירותיו של **חאלד תמימי**.

חקירתו הראשונה של חאלד תמימי מיום 23.7.08, החלה בהצהרתו כי נלקח לחב' אטורה בע"מ על ידי אדם ששמו חאג' חלאל וכן אדם נוסף ששמו חלדון, והוא ידע כי מדובר בחב' המוכרת חשבוניות פיקטיביות, ובדבריו "**אני הייתי כותב את החשבוניות לפי מה שחאג' חלאל היה אומר לי**" (עמוד 2 שורות 31 ו-32).

בהמשך החקירה, סיפר עד זה כי עבד עם חב' מגדלי סאמר ועם הנאשם אשר היה מגיע עימו לבנק לפרוט שיקים, לעיתים כנציג חב' אטורה ולעיתים כנציג חב' נערן, לעיתים בבנק בירושלים ולעיתים בחברון (עמוד 3 שורות 11-33, עמוד 7 שורות 18-24 וכן עמוד 8 שורות 16-22).

בחקירתו השנייה של מר תמימי, מיום 24.7.08, הוסיף ושאל אותו החוקר אודות חשבוניות פיקטיביות והוא מציין כי לא נתן לחב' מגדלי סאמר חשבוניות אלא הלך עם נציגם לבנק על מנת "**לפרוט שיקים שנרשמו לחב' נערן**" (עמוד 3 שורה 35 - עמוד 4 שורה 14).

הודעתו האחרונה של מר תמימי מיום 31.7.08 מתחילה בחזרה על גרסתו באשר לציר העבודה אשר נוצר מול חב' מגדלי סאמר ועל דרך פריטת השיקים ביניהם (עמוד 2 שורות 11-29) אך בהמשך חקירה זו הוא מצהיר כי מעולם לא סיפק פועלים "**לא לחב' מגדלי סאמר ולא לאף חב' אחרת, אין לי פועלים ולא היו לי פועלים ואני לא מבין בכלל בעסק הזה...אני לא נתתי למגדלי סאמר חשבוניות, אני רק הייתי מגיע לבנק שלהם כדי לפרוט את השיקים**" (עמוד 3 שורות 14-24).

כמו כן מכחיש עד זה כי חתם על הסכם כלשהו עם חב' מגדלי סאמר (עמוד 4 שורות 38) אך בהמשך החקירה, לאחר הפסקת העישון, ציין העד כי הוא נזכר שאכן חתם על הסכם עם חב' מגדלי סאמר, וזאת ביוזמתו של הנאשם. לדבריו, הסכם זה נחתם אצל עו"ד מסוים בעיר באר שבע (עמוד 6 שורות 9-20).

ראיות הנאשם

נ/1 - תמונה המתארת רכב מסוג מרצדס ולידו מצולמים שני אנשים.

נ/2 - חוזה קבלנות וחשבוניות הקשורים למר חאלד תמימי.

נ/3 - חומר רקע חשבונאי הקשור לחברת ראנקו.

נ/4 - חומר רקע חשבונאי הקשור לחברת רז-סל.

נ/5 - העתקי המחאות לחברת רז-סל.

עדי הנאשם

מטעמו של הנאשם, העיד מר **רפי חסן**.

מר חסן סיפר כי הוא בן למשפחת יזמים העוסקת בבנייה כבר מזה שנים רבות.

הנאשם, כך לדבריו, מוכר לו ואף עבד עבורו בבניית שלושה מבנים (שני בנינים ושלד) לפני כ 10-12 שנים באשקלון (פרוטוקול הדיון מיום 4.7.19 ש' 12-21). עד זה אף ציין כי בחברתו המשפחתית קיימים "**נהלים קבועים, ידועים, כרטיסים, כל יועץ מס נבדק, אשתי יועצת מס ולא מקבלת שיק שלא למוטב בלבד...אני יכול להביא את**

מנהלי העבודה".

לשיטתו, ההתחשבות עם הנאשם היתה מייגעת אך הוא מציין אותו כ"אדם טוב אבל נודניק בהתחשבות" (עמ' 37 שורות 2-7).

עד זה מוסיף ומדגיש את הסדר הקיים בחברה המשפחתית בה הוא נוטל חלק ומדגיש כי הנאשם "היה מקבל חישוב כמויות וכרטיסי עבודה והיה מביא אישור, מביא חשבוניות...אני לא יכול להוציא שיק אם אין הסכם, אנו עוברים ביקורות. אין דבר כזה שיקבל שיק בלי הסכם עבודה... כל פועל שמגיע מהשטחים בודקים אותו שיש לו רישיון עבודה ויש לנו ביטוחים ואחריות מקצועית" (עמוד 37 שורה 24 ועד עמוד 38 שורה 24).

בסיום עדותו סיפר העד כי אינו מכיר את חליל אבו עסאב, את עלי ג'ארדת, או כל מנהל אחר במזרח ירושלים.

עדות הנאשם

הנאשם עצמו אף הוא בחר להעיד לאחר שהוסברו לו זכויותיו.

בעדותו ציין כי בעת שהתחיל לעבוד במסגרת הנאשמת 2, הכיר את חאלד תמימי והדגיש כי שניהם עבדו יחד ו"הכל חוקי" (עמ' 36 שורה 11).

לשיטתו, באותה עת, היה מקבץ את החומר החשבוני ומעבירו לרואה החשבון שלו.

כך עשה גם עם חאלד תמימי וביקש ממנו, כך לדבריו, את שמו, מספר תעודת הזהות שלו, רשימת החברות המיוחסות לו, מנהל ספרי החשבוניות וכן מסמכים נוספים הקשורים לחברתו והעבירם לרואה החשבון שלו (עמוד 36 שורות 16-18).

לשיטתו, לא החל לעבוד בטרם קיבל "אור ירוק" מפיאד, רואה החשבון שלו. עוד ציין כי נחתם הסכם בינו לבין חאלד תמימי אצל עו"ד אשר הסדיר את יחסי העבודה ביניהם (עמ' 36 שורות 11-31).

ולהדגשת אמיתות דבריו, הבטיח הנאשם כי "אקח אתכם לכל האתרים איפה עבדתי" (עמוד 38 שורה 27).

הנאשם עוד ציין כי עבד עם חאלד תמימי במספר ערים - אשקלון, אשדוד, שדרות ומושב גהה.

עם פרוץ הפרשה דנן, אמר הנאשם כי התמלא פליאה לשמוע את גרסתו של חאלד המתאר אותו כמי שלא עבד מעולם עם הנאשם, אך חאלד עמד בגרסתו (עמוד 39 שורה 4-10).

באשר לעלי ג'אראדת, ציין הנאשם כי הכירו דרך מנהל עבודה אשר שמו היה אבו מוחמד ואף הוא הביא בפניו מסמכים שונים להבטחת אמיתות דבריו וציין כי רואה החשבון שלו הורה לו להצטלם עם עלי "**באתר שלי ובמושב גהה באשקלון**", וכך הוא עשה, וזו מקורה של התמונה אשר צוינה כ-נ/1 (עמוד 39 שורות 21-31).

דרך התשלום הכרוכה בשותפים אלו הייתה בכסף מזומן או בהמחאות אשר נפרטו (עמוד 40 שורות 8-21).

באשר לחב' רז סל, ציין הנאשם כי ביצע עבורן עבודות בנתיבות ובשדרות (עמוד 41 שורה 15) וגם בעניין זה ביצע בדיקת רקע, כאשר לדבריו הוא אינו קורא וכותב היטב אף בשפה העברית שהיא שפת אימו, כאשר הסכם העבודה נעשה אצל עו"ד בבאר שבע ששמו "**חאדר**" וכן אצל עוה"ד שלו (עמוד 42 שורות 4-20).

כשנתבקש הנאשם בעת חקירתו הראשית להצביע על פרוייקטים שונים אשר ביצע בתחום הבניין, הצביע על העיר אשקלון (פרוייקט עבור רפי חסן), העיר רחובות (פרוייקט עבור חב' נערן), מזכרת בתיה וקרית מלאכי (פרוייקט עבור חב' רנקו) (עמודים 43-45).

בחקירתו הנגדית נשאל הנאשם שאלות אודות אנשים שונים או מסמכים הקשורים להתנהלותו העסקית - הצלם אשר צילם את התמונה נ/1 (עמוד 46 שורה 31), עוה"ד אשר הכין את ההסכמים בינו לבין חליל אבו עסאב (עמוד 48 שורה 2), נוכחותו של צילום המתעד את חליל אבו עסב (עמוד 49 שורות 18-21), איברהים שוהין (עמוד 50 שורות 11-15) שותפו של חליל אבו עסב המכונה אבו עילל (עמוד 51 שורות 15-23), הסכמי העבודה המתעדים את הקשיים העסקיים אשר היו לו (עמוד 56 שורה 4) - אך על אף הבטחותיו למעט מסמכים נ/2-נ/4, לא הוגשו מסמכים נוספים לבית המשפט.

בהמשך חקירתו הנגדית, ציין הנאשם מקומות נוספים בהם ביצע עבודות וביניהם חדרה, גדרה, חולון, וכן ספיר, אך לא ידע למסור פרטים מדויקים על סוג העבודה או על טיבה עד שהתחייב ש"**כל מקום של עבודה אני מוכן אקח אותך**" (עמ' 62 שורה 12).

דלה הנאשם מזיכרונו מקומות עבודה נוספים כדימונה, ובאר שבע תוך שהוא מזכיר את שמו של מי שהזמין ממנו עבודות אלו והוא "**אבו סרור מבאר שבע**", אך הוא הוזמן לחקירה, לא על ידי המדינה, ולא על ידי הנאשם אשר הוסיף וציין כי עבד אף בנתיבות ושם בנה "**בור של מים**" ועבודה זו הוזמנה על ידי אדם בשם עומר אשר הוא "**שמן וג'ינג'י**" (עמוד 68 שורות 20-32).

לקראת סיומה של חקירתו הנגדית של הנאשם, הוצגו לנאשם חשבוניות שונות והועלו בפניו תמיהות שונות הקשורות

אליהן, והנאשם מסר שמות נוספים של קבלנים אשר הזמינו אצלו את העבודה (אילן חלפון מאשקלון ויגאל מקרית מלאכי עמודים 79-82), תוך שהוא מתנצח עם התובע, עוה"ד מרקס, בדבר השאה על מי מבין שניהם הייתה מוטלת החוסב להביא להתייצבותם של עדים אלו.

בסיומה של החקירה, הודה הנאשם כי לא הגיש דו"ח על הכנסות החברה וציין כי הוא היה קבלן שאינו גדול (עמוד 88 שורה 16) והתמשכותו של המשפט הביאה לפתחו בעיות בריאות קשות (עמוד 89 שורות 18-31).

בסוף חקירתו של הנאשם ולאחר שהסתיימו שאלותיהן של הצדדים, הצהרתי כי **"אני מניח שמא שעכשיו יבקש עו"ד חטיב זה את ההזדמנות להביא כמה עדים"** (עמוד 88 שורות 28-29), אך עדים אלו לא הובאו והיחיד אשר העיד מטעמו של הנאשם, כאמור הוא מר רפי חסן אשר פרטי עדותו ותקצירה הובאו לעיל.

דין והכרעה

כתב האישום מייחס לנאשמים, כאמור, שלושה אישומים.

באישום השלישי, בו הואשמו בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד ואחריות מנהלים לפי סעיפים 216(4) לפקודה בצירוף סעיף 222(א) ולפי סעיף 224 לפקודה, עבור השנים 2007-2009, הנאשמים הודו (ראו דברי הסנגור בסיכומיו בעמ' 47 לפרוטוקול הדיון מיום 3.3.20) ונכח הודאתם הם מורשעים בעבירות אלה.

לא כן באשר לשני האישומים הראשונים בכתב האישום, בהם הואשמו הנאשמים בעבירות של מסירת תרשומות כוזבות, הגשת פנקסי חשבונות כוזבים, עורמה ותחבולה לפי חלופות (2), (4) ו-(5) בסעיף 220 לפקודה.

לגבי אישומים אלה, הנאשמים הכחישו את אשמתם וטענו כי קיים ספק סביר באשר לה.

לשיטת הנאשמים, לא ניתן להסתפק בעדי התביעה אשר התייצבו המשפט, לא הובאו כל ראיות או מזכרים שיעידו על ניסיון המאשימה להביא עדים נוספים שהנאשם הודיע עליהם בהודעתו בחקירתו ברשות המיסים, ולכן די בכך כדי להביא לזיכויים מעבירות אלה.

המאשימה גרסה כי כאשר השאלה היא האם חשבונית משקפת עסקת אמת, נדרשות ראיות שהנאשם הוא זה שמסוגל להוכיח ולכן נטל הראיה עליו. לתמיכה בטענותיה, הציגה המאשימה פסיקה תואמת וטענה כי עמדה בנטל המוטל עליה, שכן די בכך שהביאה את שלושת העדים שעליהם הנאשם הסתמך ואשר לגביהם הוכיחה כי לא מדובר בעסקאות אמת, ומכאן ואילך, עבר הנטל אל הנאשם.

עיון בפסיקה שהגיש ב"כ המאשימה, אשר חלקה התייחסה לעבירות לפי פקודת מס הכנסה וחלקה לעבירת לפי חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975, מעלה כי נטל הראיה בעבירות מסוג זה עודנו מוטל על המאשימה, אלא שמאחר שמדובר בעבירות בעלות יסוד שלילי, מדובר בנטל שונה מהרגיל.

ההלכה הממצה לעניין זה נקבעה בבית המשפט העליון ברע"פ 7863/04 **עוואודה לבנין בע"מ נ' מדינת ישראל**, מיום 27.9.04, בפסק הדין אשר דן בערעור על עבירות לפי סעיפים 117 חוק מס ערך מוסף ובעבירות לפי סעיף 220

לפקודת מס הכנסה:

"אשר לטענה כי היסוד הנפשי של המבקש לא הוכח כדבעי: בית-משפט קמא קבע כי ענייננו בעבירת בעלות "יסוד שלילי", וכי כמות ההוכחה הנדרשת מן התביעה כדי להוכיח את היסוד השלילי שבעבירה הינה "זעירה למדי". וכך, משעמדה התביעה בחובת הראיה והנאשם לא הביא ראיות לסתור, עשויה אותה מידה "זעירה" של הוכחה לבסס עמידה בנטל השכנוע לגבי אותו יסוד. אלא שבית-המשפט לא דק פורתא בסווגו את כל העבירות בהן הורשעו המבקשים כעבירת המכילות "יסוד שלילי". כוונתו הייתה, ככל הנראה, לכך שמדובר בעבירות אשר העובדות לגביהם מצויות בידיעתם המיוחדת של המבקשים. אכן, בית משפט קמא עירב מין בשאינו מינו, אלא שהמבקשים לא יצאו נפגעים מכך, שכן הדין לגבי שני סוגי העבירות - מבחינת עוצמת ההוכחה הנדרשת מן התביעה - חד הוא. הכללים הנוהגים בעניינן של עבירות אשר העובדות לגביהן מצויות בידיעתו של הנאשם זהים לכללים הנוהגים לגבי עבירת המכילות "יסוד שלילי". ראו: י' קדמי, על הראיות (חלק שלישי, דיונון, תשס"ד) 1495".

האישומים שלפניי מייחסים לנאשמים עבירות ביחס לחשבוניות של שלוש חברות שונות ובבסיסם, עומדת אשמתו של הנאשם בכך שחשבוניות אלה לא שיקפו עסקאות אמת והנאשם השתמש בהן במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס.

המאשימה וההגנה ביקשו להאיר את נסיבות מתן החשבוניות באמצעות עדים וראיות שונות, ואלה ייבחנו עתה ביחס לכל אחת משלוש החברות אשר חשבוניותיהן הוגשו על ידי הנאשם ובראי הפסיקה המנחה באשר לנטל הראיה, כפי שהובאה כאן.

חברת רז סל מערכות בע"מ

חשבוניותיה של רז סל נכללו בשני האישומים - הראשון והשני. מדובר ב - 11 חשבוניות בשווי של 546,066 ₪ בשנת 2007, אליה מתייחס אישום 1, ו- 8 חשבוניות נוספות שהוגשו בשנת 2008 בהן דן האישום השני, בשווי של 407,830 ₪.

עדות המאשימה המתייחסת לחברת רז סל, היא עדותו של מר **חליל אבו עסב**, על פיה מבקשת המאשימה לקבוע כי החשבוניות שהוציאה חברה זו לנאשם הן פיקטיביות. אלא שעדות זו מעוררת קשיים, ומעלה תהיות של ממש באשר למהימנות העד, ביחס לחלקו בחברה וידיעתו אודות העבודות שזו ביצעה בפועל.

תחילה, ניסה העד להרחיק עצמו מכל פעילות של החברה.

כך, בראשית עדותו, עת נשאל אודות הקשר שלו לחברה, השיב שאינו זוכר בדיוק האם מדובר באחת החברות שהיו על שמו, מתוך שלוש חברות. לאחר מכן, סיפר כי נפגש עם אברהם שוהין בחברון, לאחר שהאחרון ביקש ממנו ש"יפתח לו חברה". תחילה, מסר העד כי קיבל תשלום עבור רישומו כבעל חברות אלה, בהמשך השיב כי קיבל תשלום חודשי.

מכאן שמדובר באדם שהיה רשום כבעל מניות בחברה, כפי שעולה גם ממוצג ת/9, אך בעדותו מרחיק עצמו ממעורבות כלשהי בפעילות החברה, תוך שאישר שנאמר לו שמדובר בחברה שעוסקת בבניין ובחקלאות (עמ' 37 לפרוטוקול).

עדות זו מצביעה על חברה שהיו בה כשלים חמורים. אבו עסב מונה כבעל מניות בחברה זו מבלי שהוא מעורב בעסקיה, העיד כי לא העסיק פועלים מעולם ולא היה מעורב בעסקים עם הנאשם, אך בהמשך עדותו מתברר, כי ידוע לו שבאמצעות שוהין בוצעו עבודות רבות על ידי חברה זו.

העד עומת עם חקירות שנערכו לו ועמידתו לדין בעבירות של חשבוניות פיקטיביות בהן הודה והורשע ובהמשך דבריו אמר שעיסוקה של החברה היה בחלקו מכירת חשבוניות פיקטיביות ובחלקו ביצוע עבודות בנייה שעליהן היה שומע משוהין (שורות 1-3 בעמ' 50).

בעת חקירתו הנגדית, אישר את דבריו בהודעתו שהוקראה לו, לפיהם היה לחברת רז סל לקוח יהודי, תושב העיר נתיבות שעבורו בוצעו עבודות בניית בית ספר ומועדון. הוא הופנה לדבריו בהודעתו לפיהם היה גם קבלן מאשדוד שעבורו ביצעה החברה עבודה, והשיב שאינו זוכר (שורות 10-12 בעמ' 51 לפרוטוקול).

העד נשאל האם איברהים שוהין לקח אותו לאתרי בניה, והשיב בשלילה, אך כאשר אומת מייד לאחר מכן עם דבריו בחקירתו בעבר, לפיהם שוהין היה לוקח אותו לאתרי בניה שונים בארץ, אמר שלקח אותו לאתר אחד והוא עצמו הגיע לנתיבות לצורכי עבודות בנייה של רז סל.

כאשר התבקש העד להסביר את הסתירות בדבריו, השיב שחלק מהדברים הוא זוכר וחלק לא וחלק מהדברים שאמר בחקירה אמר לאחר ששוהין הדריכו לומר כך (עמ' 54).

גם לגבי עצם היכרותו עם הנאשם התקשה העד לענות באופן ישיר והשיב בהתחמקות, כי הוא לא זוכר, פניו מוכרות לו, אך הוא לא זוכר היכן ראה אותו לראשונה ולא זכר שעבד עימו (שורות 5-9 בעמ' 41 לפרוטוקול מיום 30.1.19).

כאשר הוצגו לו תצהירים ערוכים בשמו ובליווי תעודת הזהות שלו, בפני עורך דין, בהם הצהיר כי חברת רז סל ביצעה עבודות עבור הנאשמת, אמר בתגובה, כי מדובר בתצהירים שחתימותיו עליהם מזויפות.

עדותיו של אבו עסב הותירה רושם בלתי מהימן, הוא הרחיק עצמו מפעילות החברה, נראה שביקש להימנע מלספר על עבודות שהחברה ביצעה, ביקש ליצור רושם שלא הגיע לאתרי הבניה וכלל לא הכיר את הנאשם, ובכלל, ניבה לנתק עצמו מהסוגיות העובדתיות עליהן נשאל.

עם זאת, מעדות זו עולה קיומן של עבודות שרז סל ביצעה, בהן היה מעורב אברהים שוהין ועל חלקן אף היה ידוע לאבו עסב, כך שמתגבשת תשתית ממשית לאפשרות שחברת רז סל ביצעה עבודות בנייה עבור הנאשמים.

שני התצהירים מיום 19.5.08, אשר אבו עסב הכחיש את מעורבותו בהם, מלמדים כי הוא הצהיר בפני עורך דין, בשם חברת רז סל שעבד כקבלן משנה עבור הנאשמת.

בתצהיר הראשון מצהיר אבו עסב שכבעליה של חברת רז סל, עבד כקבלן משנה עבור הנאשמת בפרוייקטים, בניית חומת בטון סביב מגרש 133 בספיר 6 אשקלון, וכן השלמת שלד, השלמת גג והשלמת מחיצות פנים באותה כתובת - הכל, על פי חוזה שנחתם בין אבו עסב המצהיר בשם חברת רז סל לבין הנאשמת, מיום 13.3.08 (מוצג ת/9 א).

בתצהיר נוסף, הצהיר אבו עסב כי עבד כקבלן משנה עבור הנאשמת בפרוייקטים באשקלון מיום 27.8.07 ובפרוייקט

במושב גיהה מיום 28.8.07.

כמו כן הצהיר שעבד כקבלן משנה עבור הנאשמת בפרויקט באשקלון אצל המזמין **רפאל חסן**, בעבודת שלד מיום 5.9.07 וכן בפרויקט בקרית מלאכי מיום 5.10.07 (מוצג ת/9/ב).

עדות הנאשם לעניין הקשר עם חברת רז סל מתיישבת עם פרטים מסוימים שהתגלו בעדות אבו עסב. הנאשם ציין כי אחת העבודות שביצע התקיימה בנתיבות, ומצטרפת לעדות אבו עסב שאישר כי הגיע לנתיבות לצרכי עבודה, בקשר לבית ספר שנבנה במקום, ויחד מחזקת את התשתית לכך שאכן הנאשמת ביצעה עבודות בניה עבור רז סל בנתיבות.

עדויות של רפי חסן אשר העיד מטעם הנאשמים ופרטי עדותו הובאו לעיל, תומכת גם היא באמור בתצהיריו של אבו עסב ובמסכת הראייתית שעל פיה רז סל סיפקה שירותי עבודות בנייה עבור הנאשמים.

על פי עדות מר חסן, הנאשם ביצע עבורו עבודות בנייה באשקלון, זאת רק לאחר שנחתם ביניהם הסכם עבודה באופן מסודר. לדברי מר חסן, העבודות כללו בניית שלד בניין בן 9 קומות וכן שלד נוסף של בניין בן 8 קומות, עבודה שנמשכה זמן רב ואשר בוצעה לפני כ-12 שנה. מר חסן תיאר כי בעת ביצוע העבודות היו מגיעים לאתר "**2-3 טרנזיטים של פועלים והיו בודקים להם רישיונות שלא תהיה בעיה עם המשטרה**" (עמ' 36 לפרוטוקול מיום 4.7.19).

עדויות מר חסן הייתה עניינית ובלתי תלויה וממנה עולה שהנאשם ביצע עבורו עבודות משמעותיות, אשר נמשכו זמן ודרשו עבודתם של פועלים לא מעטים במשך תקופה, והיא מהווה נדבך נוסף למסקנה שהנאשם נזקק לשירותיה של חברת רז סל אשר סיפקה לו פועלים.

עיון בחשבוניותיה של חברת רז סל (מוצג ת/8) מלמד כי מרביתן מתייחסות לעבודות בניית שלד שבוצעו באשקלון בשנים 2007-2008, וכך מתברר שמדובר בחשבוניות שהוצאו כנגד תשלומים ששילמו הנאשמים לחברת רז סל, עבור השירותים אשר סיפקה להם, לצורך ביצוע העבודות שהזמין **מר חסן** באשקלון בשנים אלה.

חוזי קבלנות אשר אותם הגישה ההגנה, מתוך אוגדן המסמכים של חברת רז סל, מלמדים גם הם כי הנאשמת הזמינה מרז סל ביצוע עבודות מסוימות (נ/4).

כך, הסכם מיום 27.8.2007, בו מצהירה חברת רז סל כי היא בעלת ידע וניסיון לביצוע עבודות בניין ומסוגלת לבצע את העבודות המוזמנות בהסכם, בעלת כלים וציוד, כישורים ועובדים לביצוע העבודות. עובדי רז סל נדרשו, על פי ההסכם, לבצע את העבודות ותמורת ביצוע כל התחייבויותיה, תקבל רז סל את התמורה המפורטת. מדובר בהסכם מפורט, הכולל את העבודות שרז סל נדרשה לבצע, את התחייבויותיה, את אחריותה ואת פרטי התקשרות הצדדים. נספח החוזה מתאר כי מדובר בעבודות קבלנות- שיפוצים, תמורת 25,000 ₪.

הסכם נוסף מיום 28.8.2007, מתאר גם הוא הזמנת עבודה נוספת, כאשר מזמינת העבודה היא הנאשמת והקבלן המבצע היא חברת רז סל, כאשר הפעם העבודות המוזמנות הן עבודות בניית שלד במושב גהא. גם הסכם זה כולל את פרטי ההתקשרות והתחייבויות חברת רז סל, משך העבודה והתמורה שתשולם בעבורה. לפי נספח חוזה זה, מדובר בעבודות בניית שלד.

הסכם נוסף מיום 6.9.07 מתאר הזמנת עבודות נוספת של הנאשמת מאת חברת רז סל, גם הפעם בחתימתו של אבו עסב לצד חתימת רז סל, כאשר הפעם מקום ביצוע עבודת בניית השלד בקריית מלאכי.

הסכם נוסף מיום 5.9.07, מתאר עבודת קבלנות שהוזמנה באשקלון, על פיה התחייבה רז סל כאמור בשאר החוזים, כי היא אחראית על הפועלים מטעמה.

מהעדויות והראיות שהוגשו, עולה שקיימת תשתית של ממש להתקשרות הנאשמים עם חברת רז סל, להזמנת עבודות בניה, הזמנת פועלים ושירותים נוספים שרז סל סיפקה לנאשמים ועבורם היה על הנאשמת לשלם לרז סל.

על ביצוע העבודות מלמדות עדות הנאשם עצמו, עדות רפי חסן, התצהירים שהוגשו וחוזי הקבלנות ואלה מאשרים את מה שביקש העד מר אבו עסב להצניע, אך לא עלה בידו.

בהינתן תשתית זו, לא ניתן לקבל את עמדת המאשימה, לפיה החשבוניות שהגישו הנאשמים הן חשבוניות פיקטיביות, אשר אינן משקפות עסקאות אמת, ולכל הפחות נוצר ספק סביר באשר לגרסתו של הנאשם כי עבודות אלו, אשר תמורתן ניכה את הוצאותיו אכן בוצעו- ומשום כך אני מזכה את הנאשם מביצוע העבירות הכרוכות בחשבוניותיה של חברת רז סל.

חברת א. י. א רנקו

פרוטוקול האסיפה הכללית של חברת י.א רנקו מעיד כי מנהלה הוא מר עלי ג'ראדאת, וכך גם שאר מסמכי החברה שהוגשו מטעם ההגנה (נ/3).

עדויות של עלי ג'ראדאת שהעיד מטעם המאשימה, מלמדת כי לעד זה אין דבר וחצי דבר עם המסמכים אשר הוגשו מטעם ההגנה. הוא העיד על עצמו כאדם שעובד במרכול, ואשר אין לו כל קשר לעבודות בנייה. הוא לא הכיר את מסמכי חברת רנקו שהוצגו לו, והכחיש כל קשר למסמכים הקשורים לחברה זו.

עם זאת, העד אישר כי נחקר אודות מסמכי חברה זו והיה בבית המשפט בעניין זה בעבר. הוא אישר שתעודת הזהות שלו היא זו המופיעה בצירוף לתעודת עוסק המורשה של החברה, ולא היה בידו להסביר כיצד הגיע צילום זה לתעודת החברה, אליה הכחיש כל קשר, רק אמר שפעם איבד את תעודת הזהות שלו (עמ' 39-40 לפרוטוקול).

מתברר שעד זה נחקר במס הכנסה בשנים 2008-2009, ובגין חקירות אלה הוא משלם כל חודש עד היום קנס משמעותי וכן ריצה מאסר בהקשר זה. בנוסף אישר כי ריצה מאסר בן 30 חודשים, ממנו השתחרר בשנת 2010 להערכתו, זאת בשל עבירה של גניבת רכב.

כאשר העד נשאל האם ראה בעבר את החשבוניות הכרוכות בחברת רנקו והקשורות בכתב האישום, מסר: **"אני מעולם לא ראיתי את החשבוניות האלה. אני מסתכל עליהם. לא חתמתי עליהם"** (עמ' 39 לפרוטוקול). בעת חקירתו הנגדית, העד הסתבך בתשובתו כאשר נשאל האם במסגרת חקירה זו, זו הפעם הראשונה שהוא רואה את החשבוניות המצוינות בכתב האישום, והשיב בחיוב, לאחר שצוין שהוא נחקר זה מכבר על אותן חשבוניות במסגרת חקירתו בשנים 2008-2009 (עמ' 43 לפרוטוקול).

מחקירתו של מר ג'ראדאט עולה, כי הוא נשפט עבור מעורבותו בחברת ראנקו וחשבוניותיה, מבלי שהיה מודע למסמכי החברה. הוא תיאר את הסתבכותו בעניין זה, כאירוע שנקלע אליו בעל כורחו ובגינו ריצה עונש מאסר והוא מוסיף ומשלם את חובותיו בגינו עד עתה (עמ' 45 לפרוטוקול).

העד היה נסער מאוד בעת עדותו. הוא בכה ונשבע שאין לו כל קשר לחברה, לעבודות הבנייה ולמסמכים שהוגשו בעניינה (עמ' 45).

עדות הנאשם לגבי המסכת העובדתית הנוגעת לחברת רנקו וג'ראדאט הייתה בעייתית ולא היה בה כדי לקעקע את הגרסה שהתגבשה בעדות ג'ראדאט.

בחקירתו ברשות המיסים מיום 10.2.10 (ת/11) מסר הנאשם כי ג'ראדאט התקשר אליו מבית הסוהר והוא הקליט את השיחה עמו, שכן אותה עת היה במקרה אצל עורך דינו. הוא סיפר שג'ראדאט עדכן אותו שרשות המיסים הגיעה אליו ואנשיה אמרו לו לומר דברים נגד הנאשמים.

לעומת זאת, בבית המשפט, העיד הנאשם **שלא** הקליט את ג'ראדאט והתכחש לדבריו בחקירתו, והסביר שנחקר בשעה מאוחרת ורמת הסוכר בדמו עלתה.

כאשר נשאל אודות העבודות שביצע עבור ג'ראדאט, הנאשם הזכיר עבודות רבות שביצע עבורו, במקומות שונים ברחבי הארץ, והכל בשנים 2007-2008.

כאשר נשאל אודות העבודות, הנאשם ציין עבודות שביצע בבאר שבע, רחובות, אשקלון, מושב גהה, קרית מלאכי, והשיב כי בניית וילה באשקלון הייתה עבור אדם בשם "**בנצי**", אך כאשר נשאל האם בנצי יגיע למסור עדות, השיב שהמאשימה יכולה להזמין.

כאשר הנאשם עומת עם חשבוניות בה נכתב כי בוצעה כנגד "**שכירת פועלים בראשון לציון**", השיב כמי שנזכר, כי עבד גם בראשון לציון, על אף שלא הזכיר בתחילה שעבד בראשון לציון (שורות 17-18 בעמ' 77 לפרוטוקול).

בהמשך הנאשם הזכיר שמות של אנשים נוספים שעבורם ביצע את העבודות כ'**אילן חלפון**', אדם בשם '**יגאל**' מקרית מלאכי (בעמ' 79 לפרוטוקול), ואמר לב"כ המאשימה כי הוא יכול להזמין גם אותם לעדות. אמר, אך גם במקרה זה לא זכיתי לראות את פניו של אילן, יגאל ואפילו לא את אלו של בנצי.

שני חוזי הקבלנות שהוגשו מטעם הנאשם מתארים התקשרות להזמנת עבודות בניין, בין הנאשמת לחברת רנקו. מדובר בשני הסכמים בלבד, מיום 5.3.07 ומיום 28.2.07, המתייחסים לעבודות שבוצעו באשקלון ובקרית מלאכי, ולא למכלול העבודות שהנאשם הזכיר בעדותו ולזה המתואר בחשבוניות.

אל מול עדות ג'ראדאט, השוללת כל קשרי עבודה עם הנאשמים, הנאשם ציין אתרים רבים שבהם עבד, תוך שג'ראדאט סיפק לו פועלים לשם כך. על אף שהנאשם ציין שמות אנשים שעבורם ביצע את העבודות, איש מאותם אנשים לא העיד, כפי שצוין, ועל כך יש להצר. עדותם של מזמיני עבודות יכולה הייתה להשיב על השאלה המרכזית, האם בפועל בוצעו עבודות בהיקף כה נרחב, אשר דרש את הזמנת הפועלים מאת חברת רנקו והצדיקה את תשלום שכנגדו ניתנו החשבוניות העומדות בבסיס המחלוקת ואל מול עדותו הנחרצת של ג'ראדאט, מן הראוי היה שעדויות אלה יישמעו,

ומשלא הובאו הרי שתזת המאשימה לא הופרכה.

אציין כי משהביאה המאשימה את מר ג'ראדאד לעדות, וזו שפכה אור על נסיבות ההתקשרות עם רנקו, לא היה מוטל עליה הנטל להמשיך ולהביא עדים נוספים, אשר אותם הזכיר הנאשם, לעתים תוך שהוא מוסר לגביהם פרטים חלקיים בלבד.

גרסת המאשימה אשר הוצגה באמצעות עדותו של מר ג'ראדאד, מלמדת על פער עצום בין תיאור היקף העבודות הנרחב כפי שמסר הנאשם, החשבוניות הרבות אשר הוגשו, הנושאות סכומי כסף גבוהים המגיעים למאות אלפי שקלים, לבין עבודות שנטען שבוצעו בפועל. מנגד, ג'ראדאד מתאר כי מעולם לא עבד עבור הנאשם, הוא מספר כי הואשם והורשע בעבירות שעניינן אותן חשבוניות, וניכר כי אין לו כל רקע בעולם הבנייה, ומעולם לא עסק בכך.

סיכומי של דבר, עדות ג'ראדאד, על אף שאינה מושלמת, מבססת גרסה של המאשימה, על פיה מי שמוכר כמנהל החברה במסמכים שהוגשו, מי שלטענת הנאשם סיפק לו את הפועלים מטעם חברת רנקו, לא מודע כלל לעבודות שנטענו שביצעה עבור הנאשמים. עדות הנאשם הייתה מהוססת, מבולבלת ולא הניחה תשתית נגדית שתוכל לערער את התשתית שהמאשימה הניחה לכך שבפועל, לא בוצעו עבודות כנטען בחשבוניות שהוגשו, **ומשכך אני קובע כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח את אשמת הנאשמים בכל הקשור לחשבוניות הנוגעות לחברת רנקו.**

חברת נערן

ביחס לעבירות המתייחסות לחשבוניות חברת נערן, העיד מטעם המאשימה **מר חאלד תמימי**.

באופן הפשוט והבהיר ביותר, העיד בראשית עדותו בבית המשפט כי הכיר את אברהם שוואהין וסיכם אתו על "**עבודות חשבוניות**" ולשם כך הקים את חברת נערן, במטרה למכור חשבוניות פיקטיביות, לאחר עריכת הסכם פיקטיבי לאספקת פועלים עבור חברה אחרת.

העד ציין כי נשפט בגין עבירות אלה, אך אמר שעבור הנאשמים, עבד עבודה של ממש, ולא מסר חשבוניות פיקטיביות.

ב"כ המאשימה עימת את העד עם הודעותיו בפני רשות המיסים, והגישן במסגרת סעיף 10 א לפקודת הראיות.

עיון בהודעות אלה מלמד כי העד סיפר בעת חקירתו ברשות המיסים, כיצד נאמר לו מה לכתוב על החשבוניות, למי להוציא כל חשבונית ואיזה סכום לרשום בהן. לאחר מכן, היה נוהג ליתן את החשבוניות למי שנאמר לו, והיה מקבל עבור כך תשלום ממי שעבורו נכתבה החשבונית ואת השיקים שהיה מקבל מהחברות שעבורן כתב את החשבוניות, היה פורט בבנק. אחת החברות שעבורן פרט שיקים היא "**מגדלי סאמר**" שבעליה הוא **מוחמד עודה**, הם הנאשמים.

הגרסה שמסר העד בחקירתו הראשונה ברשות המיסים, **ת/13**, הייתה קולחת וברורה.

הנאשם נשאל לאילו חברות נהג למכור חשבוניות והשיב כי הוא זוכר רק שתי חברות- חברת אסילקו והנאשמת. העד תיאר כי ערך חשבוניות עבור הנאשמת ותיאר כי הנאשם היה מגיע איתו לבנק ומחכה בחוץ, בעת שהוא היה פורט את השיקים ונותן לו את כל הסכום שקיבל במזומן.

עוד מסר העד בחקירתו זו, כי לחברת נערן לא הייתה פעילות נוספת מלבד מכירת חשבונות, כך שהאפשרות שמדובר בחברה שסיפקה פועלים או עבודות בנייה לא בא זכרה בהודעה זו, ההודעה הראשונה אשר ניתנה בפני חוקרי רשות המיסים.

בחקירות הבאות, ניסה העד לחזור בו מדבריו וסייג את דבריו שנאמרו קודם לכן, באומרו שהוא רק פרט שיקים, ובהמשך אף הכחיש את כתיבת החשבונות, אשר קודם לכן הודה שרשם. עם זאת, הוא חזר על כך שמעולם לא סיפק פועלים לנאשמים ולא כתב מסמכים שקשורים אליהם, אך בשלב מאוחר יותר בחקירה נזכר שהנאשם לקח אותו לעורך דין ושם חתם על הסכם עם הנאשמת.

העד ניסה להסביר את השוני בין דבריו בחקירותיו ברשות המיסים לעדותו בכך, שברשות המיסים ביקשו ממנו לומר דברים שלא עשה, כדי "**להפיל אנשים**".

ב"כ הנאשם טען כי הודעותיו ברשות המיסים לא תורגמו לשפה הערבית, הוא לא הבין את משמעות האמירות שאמר במהלך ההודעות וחלק מאמירותיו הושמטו באופן המגיע לכדי מחדל חקירתי.

לא אוכל לקבל טענות הגנה אלה. עיון בהודעות מלמד כי מר תמימי מסר דברים באופן חופשי, הוא סיפק במשפטים מלאים בתיאורים קולחים של נסיבות ועובדות שניכר שהיו לדרך פעולה נפסד ועברייני בעת ביצוע העבירות, ולא מדובר בתשובות לאקוניות וקצרות שהוטו על ידי מאן דהוא.

הודעות אלה עמדו גם בבסיס הליך פלילי שהתנהל נגד מר תמימי ואשר בסופו הורשע בעבירות אשר יוחסו לו- עבירות של מסירת אמרות כוזבות, פנקסי חשבונות כוזבים, מרמה ערמה ותחבולה ואי קיום דרישות לפי פקודת מס הכנסה (ת"פ 32506-12-11).

במסגרת ההליך שהתנהל נגד העד, כאמור, הורשע בעבירות לנוכח הודאתו ונגזרו עליו 11 חודשי מאסר, קנס ומאסר מותנה.

עיון בכתב האישום שהוגש נגד מר תמימי מעלה שהוא כולל בחובו את אותן חשבונות בגין עומד הנאשם שלפניי לדין, כך שקיימת חפיפה במסכת העובדתית שעמדה בבסיס האישום נגדו, לבין זו הנדונה כאן.

שני הסכמים המתייחסים לעבודות שהוזמנו מחברת נערן על ידי הנאשמים, ואשר הוצגו על ידי ההגנה, לא נתמכו בראיות חיצוניות כלשהן והם מתיישבים עם עדות מר תמימי, אשר תיאר בראשית עדותו את הנוהג הנפסד של חברת נערן - חתימה על הסכמי עבודה אשר אינם משקפים את האמת לאשורה.

אל מול הגרסה אשר הונחה על ידי המאשימה, באמצעות עדות מר תמימי, לפיה חברת נערן פעלה כחברה למכירת חשבונות פיקטיביות, כפי שפעלה מול הנאשמים, לא מצאתי בעדויות שהוצגו מטעם הנאשם ממצא שיהיה בו כדי לסדוק את התשתית שהונחה לכך שחברת נערן **לא** סיפקה שירותים כלשהם לנאשמים.

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, שוכנעתי כי לא הוכחה אשמתו של הנאשם בכל הנוגע לחשבונות המתייחסות לחברת **רז סל**,

ולפיכך אני מזכה אותו מהעבירות הקשורות בחברה זו.

לא כך הם פני הדברים באשר לחשבוניות האחרות המתייחסות לחברת **נערן** ולחברת **רנקו**, לגביהם הניחה המאשימה תשתית ראייתית מספקת לביצוע העבירות, והנאשם מורשע בביצוע העבירות המתייחסות לכך.

נוכח הודאתו בעבירות המיוחסות לו באישום השלישי, הנאשם מורשע גם בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד ואחריות מנהלים, לפי סעיפים 216(4) בצירוף סעיף 22(א) לפקודה ואחריות מנהלים לפי סעיף 224א לפקודה.

הכרעת דין זו ניתנת לעיונם של הצדדים שלא בנוכחותם על פי הסכמתם.

בא כוח הנאשם יודיעני עד ליום 15.5.20 האם יחפוץ בהכנת תסקיר מטעמו של שירות המבחן.

כך או כך, אני קובע לדיון בפרשת העונש ליום 29.6.20 בשעה 12:45.

הנאשם מוזהר בחובת התייצבות.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תש"פ, 20 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.